

Camps

Camps, catifes del més bell i pur matís
bressolen l'ombra de les muntanyes
que envolten silencioses els records
amagats amb la força colpejant del vent.

Els pins i les alzines s'abandonen
a mercè de les ventades.

El sol amoreix la flor glaçada
i la gebre s'obre el pas lliscant
per brotons de romaní.

I quan les roselles van eixint
emmig de l'auri espigam
escampen subtils pinzellades.

Camps, petits miralls de cel que a terra cauen
i defalleixen a l'horitzó fins
arribar al fil de mar que l'embolcalla
rere d'una cortina blava.

No fem que el mar abraci
els camps que van tenyint l'àlgida plana,
doncs tèrbol i punyent és el record
si s'esvaeix la suau flairança
de timó i espígol.

Si cridem la força de l'oreig
diem-li al mar que marxi lluny,
que no envolti l'exímia imatge.

Gregori, Gemma. "Camps" .